

[Marianne Jelved]

produktionsteknologi også i virksomhederne, og der bliver nævnt kundereaktioner, medarbejdernes holdning til ændrede arbejdsgange og manglende kendskab til, hvordan de nye teknologier virker. Det har jeg fået nogle henvendelser fra gode mennesker i dette land om – altså fra erhvervslivet – med nogle eksempler, som jeg synes er lærerige; jeg har ikke taget dem med her, for jeg mener ikke, man kan sagsbehandle den slags ting fra Folketingets talerstol. Men jeg vil godt sige, at der faktisk er virksomheder i dette land, der sørger for at være først fremme med nye produkter – bedre, miljørigtigere produkter – men støder imod den type barrierer, som ministeren nævner i sin redegørelse. De støder imidlertid også imod barrierer af en anden type, idet der stadig gives dispensation for at bruge de ikkemiljørigtige eller de ikke mest miljørigtige midler, således at en virksomhed, som tror på, at Folketinget har vedtaget noget – og det er jo også rigtigt – brænder inde med materialer, som den ikke kan få afsat, fordi der gives dispensation til at bruge andre ting.

Det er måske ikke særlig fair, at jeg står og siger det her uden konkrete eksempler, men jeg kan så sige til ministeren, at jeg har det på papir, og at jeg selvfølgelig gerne vil fremlægge det for ministeren, så vi kan få en diskussion eller ministeren kan se på det, og måske skal der strammes op dér. Eller måske er der gode forklaringer på det; det kunne jo også tænkes. Men alligevel.

Så vil jeg slutte med at sige, at vi som sagt synes, det er et rimeligt og godt, solidt arbejde, der ligger bag redegørelsen, at der er ting, vi mener vi kan vurdere nærmere for så vidt angår målsætningen, og at vi godt vil have en meget mere grundig og sammenhængende diskussion om hele spørgsmålet om styringsmidler, end vi har haft indtil nu.

Glønborg (KRF):

Tidligere på dagen har der i anden sammenhæng været en lille meningsudveksling om miljøministerens placering og betydning i regeringen. Der har været peget på, at det var vigtigt, at miljøministeren fik indflydelse på mange andre ministres initiativer. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at netop i Kristeligt Folkeparti har vi fra den første halvdel af Schlüter-regeringernes tid den oplevelse, at det var

klart og tydeligt, at miljøministeren var den vigtigste minister i regeringen. Han var den eneste, vi havde, så selvfølgelig var han den vigtigste. Så det har vi fuld forståelse for.

Vi er ganske godt tilfreds med den indflydelse, miljøministeren igennem denne redegørelse, der jo er en redegørelse for regeringens handlingsplaner, har skaffet sig på det, der skal foregå i regeringen som helhed.

Vi er meget glade for den redegørelse, vi har fået, og jeg vil gerne prøve at karakterisere den med nogle få ord. Jeg vil karakterisere den som præget af sund fornuft, den forbinder de ideelle mål og de praktiske muligheder, og sådan skal det jo være, hvis der skal komme nogle resultater ud af det.

Som eksempel på dette vil jeg pege på afsnittet på side 7 om styringsmidler vedrørende affalds- og genanvendelsesplanerne. Prioriteringen af genanvendelse frem for forbrænding og først herefter deponering er indlysende rigtig under normale vilkår, men tanken om at prioritere anderledes i visse tilfælde, når en helhedsvurdering tilsiger dette, er naturligvis helt rigtig.

Den varslede forhøjelse og differentiering af affaldsafgiften med 50 pct. for deponering og 25 pct. for forbrænding har vores fulde tilslutning. Vi anser det for at være et rimeligt niveau til at begynde med. Vi skal den rigtige vej på området, men vi skal tage ét skridt ad gangen. Det skal ikke være større, end at vi ikke slår princippet i stykker, fordi det vil medføre alt for mange overtrædelser, men det skal også være af en sådan størrelse, at det har en vis effekt, og jeg synes, at man har ramt meget heldigt her.

Jeg vil også gerne give fuld tilslutning til de overordnede principper, som er angivet i redegørelsen. Forebyggelse vil jeg ikke sige mange ord om, det er også indlysende rigtigt, og jeg kan næppe tænke mig, at nogen vil protestere mod, at forebyggelse skal være det helt overordnede begreb.

Når der siges, at markedsorientering skal være det andet overordnede princip, ved jeg jo godt, at det lyder som et fælt kapitalistord i nogle ører, men selv i de østeuropæiske lande er man jo blevet helt glad for markedsmekanismerne i dag, så det kan måske gå an. Fra Kristeligt Folkepartis side er der i det mindste fuld tilslutning til princippet om at lade forure-